

[Socialministeren.]

børne- og ungdomsforsorg. (*Udvidet klageadgang m. v.*).

Det foreliggende forslag skal ses på baggrund af de forhandlinger, der fandt sted i folketinget i forrige samling om justitsministerens forslag til adoptionslov; jeg gav dengang tilsagn om i indeværende samling at fremsætte lovforslag om ændring af lov om børne- og ungdomsforsorg, således at plejeforældre får en vis adgang til at indbringe et børne- og ungdomsværns afgørelse for højere instans.

Endvidere skal lovforslaget ses på baggrund af, at folketingets ombudsmand med udgangspunkt i klager, der har været forelagt ham, har fundet det ønskeligt, at der indrømmes plejeforældre en vis klageadgang.

Efter forslaget vil der ske følgende ændringer:

For det første indføres der en bestemmelse om, at et barn, der er anbragt i privat familiepleje efter direkte aftale mellem forældrene og plejeforældrene, ikke må hjemtages eller flyttes uden tilladelse fra det lokale børne- og ungdomsværn, når barnet har opholdt sig i plejehjemmet i de sidste 2 år.

For det andet lempes adgangen for et børne- og ungdomsværn til at nedlægge forbud mod et barns hjemtagelse fra plejehjemmet, idet det nuværende krav om, at hjemtagelsen *i væsentlig grad* ville stride imod barnets tarv, ændres til, at hjemtagelsen ville stride imod barnets tarv.

For det tredje gives der efter forslaget plejeforældre adgang til at indbringe afgørelser om hjemtagelse eller flytning af et barn, anbragt i familiepleje efter direkte aftale mellem forældrene og plejeforældrene, for højere instans, dvs. for landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg og eventuelt videre til landsretten.

Jeg vil gerne fastslå, at disse sager, hvor der opstår strid mellem to sæt forældre — de biologiske og plejeforældrene — er meget vanskelige, fordi den afgørelse, der måtte blive truffet, uundgåeligt vil efterlade dybe følelsesmæssige sår hos det ene af forældreparrene. Det helt afgørende for mig er imidlertid ikke forældrenes eller plejeforældrenes situation, hvor ulykkelig denne end måtte føles. Her som på andre områder

inden for børne- og ungdomsforsorgen bør og må det eneafgørende være, hvilken afgørelse der bedst tjener barnets opvækstmæssige vilkår.

For at få sådanne — heldigvis forholdsvis få — sager behandlet så grundigt og godt som muligt har regeringen fundet, at der i disse situationer bør gives også plejeforældre adgang til at indbringe afgørelser af denne karakter for landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg og eventuelt for domstolene. Endvidere har man fundet det rigtigt i højere grad at give børne- og ungdomsværnet indseende med sådanne rent private anbringelser.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje folketing.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmand Gert Petersen.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 29. november d. å. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik derefter til:

Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmand Gert Petersen.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at stedfortræderen indkaldes. (Ophold). Det er vedtaget. Stedfortræderen vil herefter blive indkaldt som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 29. november d. å.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministre.

Af *Gunnar Jensen* til indenrigsministeren:

„Anser ministeren det for rimeligt, at de investeringer i industrihusbyggeri i henhold til egnsudviklingslovens § 9, som kommunerne afholder i finansåret 1973-74, skal